

T.C KARABÜK ÜNİVERSİTESİ LİSANSÜSTÜ EĞİTİM ENSTİTÜSÜ BİLGİSAYAR MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ

Buse Yaren TEKİN 1928126503

Dr. Öğr. Üyesi Caner ÖZCAN

BSM754 – Uzaktan Algılama ve Uygulamaları Dersi Raporu

1. Oluşturulan Özellik Vektörünün İncelenmesi

Kod içerisinde oluşturulan özellik vektörünün incelenebilmesi için Excel ortamına veriler şekildeki kod ile aktarılmalıdır.

```
xlswrite("FeatureVector.xls", feature vektor);
```

Şekil 1. Verilerin Excel Dosyası Olarak Kaydedilmesi

Elde edilen özellik veriler tablo haline getirilerek incelemeye alındığında bu değerler arasında aşırı farklar bulunmuştur.

Şekil 2. Özellik Vektörü Değerlerinin İncelenmesi

Bu değerler feature_vector değişkeni içerisinde sırasıyla v1, v2 ve GLCM matrisinin özelliklerinden gelmektedir.

```
%kontrast-korelasyon-enerji-homojenlik
feature_vektor=[vl v2 statsg.Contrast statsg.Correlation statsg.Energy statsg.Homogeneity];

$\text{Sekil 3. \tilde{Ozellik Vektörünün \tilde{I}cerik Değerleri}}$
```

RGB, HSV, CIE renk kanallarından elde edilen toplamda 18 adet değer Excel dosyasına kaydedildi ve ardından değerler kontrol edildi.

```
      Sütun1 ▼ Sütun2 ▼ Sütun3 ▼ Sütun4 ▼ Sütun5 ▼ Sütun6 ▼ Sütun7 ▼ Sütun8 ▼ Sütun9 ▼ Sütun10 ▼

      22,32499
      22,32499
      0
      0,087549
      8,700476
      1,62E-15
      9,86E-17
      26,966359
```

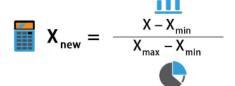
Şekil 4. V1 Değişken Tablosu

Geriye kalan 8 adet satır ise GLCM matrisi ile elde edilen özellik değerleridir.

Şekil 5. V2 Değişken Tablosu

Bu değerlerin farklılıklarının indirgenebilmesi için 0-1 aralığına normalize edilmesi gereklidir. Bu sebeple MATLAB' da normalizasyon işlemi aşağıda verilen şekildeki gibi gerçekleşmektedir.


```
vl=[avgRGB avgHSV avgCIE sdR sdG sdB sdH sdS sdV sdC sdI sdE];
%Normalizasyon işlemi , 0-1 aralığına normalleştirme
normvl=normalize(vl);
```

Şekil 6. Normalizasyon MATLAB Kodu

Normalizasyon işlemi yapılmadan önce ortalama değerlerde olan tutarsızlık 0-1 aralığına normalleştirme işlemi sonucunda değer değişimleri azaltılmıştır.

Şekil 10. Normalize Edilmiş Standart Sapma Verileri

Hesaplanan GLCM matrisindeki özellikler baz alındığında elde edilen V2 değişkeni içerisindeki değerler de tıpkı V1 değişkeni gibi 0-1 aralığına normalize edilerek değerlerin farklılaştırılması engellenmiştir.

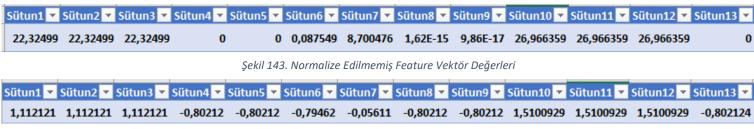

Şekil 11. Normalize Edilmemiş Ortalama - Standart Sapma Değerleri

Şekil 12. Normalize Edilmiş Ortalama - Standart Sapma Değerleri

Sütun 5' de görülen NAN (Not A Number) ibaresi GLCM için hesaplanan M adet entropi değerinden gelmektedir. Özellik vektörü oluşturulurken değer olarak gösterilen v1 ve v2 değerleri yerine normalleştirilmiş normv1 ve normv2 değerleri gönderilmiştir.

Şekil 134. Normalize Edilmiş Feature Vektör Değerleri

Şekil 15' de görüldüğü üzere *mentropy* değeri görüntü değerlerinin logaritmik olarak hesaplanıp görüntüde bulunan satır x sütun değerlerine bölünerek elde edilmektedir.

Entropy

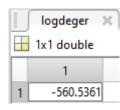
$$\frac{\sum_{x=1}^{M} \sum_{y=1}^{N} I(x,y)(-\log_2 I(x,y))}{M \times N}$$

Şekil 15. M Adet Verinin Entropi Değerinin Formülleştirilmesi

Şekil 15' de görülen formül aşağıdaki satırda çalıştırıldığında etropi değeri NAN gelmektedir. Logaritmik değer olan bölüm değişken olarak tutulduğunda normal bir değer olduğu görülmektedir.

```
logdeger=(gImage(row,col)*(-(log2(gImage(row,col)))));
ent= ent + (gImage(row,col)*(-(log2(gImage(row,col)))));
$\int \text{Sekil 16. Logaritmik Değer ve Entropi Hesaplanmasi}
```

Formülde yer alan görüntünün satır ve sütun piksel değerleri değişken olarak Şekil 18' de tutulduğu gibi saklanabilmektedir.

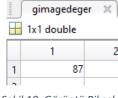

Şekil 17. Logaritmik Değer Çıktısı

```
gimagedeger=double(gImage(row,col));
```

Şekil 18. Görüntü Piksel Değerlerinin Değişkende Tutulması

GLCM matrisinde kullanılacak olan entropi fizikte olduğu gibi aslında termal enerjiyi temsil etmektedir. Matematiksel açıdan değişkende tutulabilmesi mümkün kılınmamaktadır.

Şekil 19. Görüntü Piksel Değer Çıktısı

2. Makine Öğrenimi Yöntemleri

Sınıflandırma, belirli özellikteki nesnelerin önceden belirlenmiş alt gruplara atanması işlemidir.

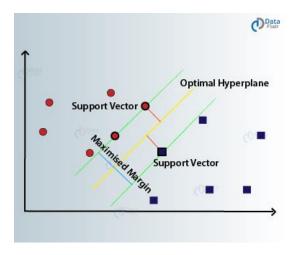
2.1. Destek Vektör Makineleri (SVM)

Değişkenler arasındaki örüntülerin bilinmediği veri setlerindeki sınıflandırma problemleri için önerilmiş bir makine öğrenimi yöntemidir.

- Uygulanması kolay
- İyi genelleştirme performansı
- Sınıflandırma konusunda oldukça etkili

Nasıl Çalışır?

Sınıflandırma için düzlemde bulunan 2 grup arasında sınır çizilerek 2 gruba ayrım sağlanmaktadır. Eğitim setlerinde girdi ve çıktılar bulunur. Test ve yeni veri girdilerinde ise değişkenleri sınıflandıracak **karar fonksiyonları** elde edilir.

Şekil 20. SVM Karar Fonksiyonu ve Eğrisi Çizimi

```
Name,Region,X,Y,Width,Height

11_1_dilaraacar.bmp,1,310,59,28,33

11_1_dilaraacar.bmp,2,306,93,38,47

11_1_dilaraacar.bmp,3,311,187,38,41
```

Şekil 21. Ana Projede Bulunan Etiketler, X, Y, Width, Height

```
import pandas as pd
import numpy as np
import matplotlib.pyplot as plt
from sklearn import datasets
from sklearn.svm import SVC
from sklearn.model_selection import train_test_split
```

Şekil 22. Python SVM ve Veri Seti Hazırlığı

2.2. Naive Bayes Sınıflandırıcı

Naive Bayes Sınıflandırması makine öğreniminde denetimli öğrenme alt sınıfındadır. Daha açık bir ifadeyle sınıflandırılması gereken sınıflar (kümeler) ve örnek verilerin hangi sınıflara ait olduğu bellidir. E-posta kutusuna gelen e-postaların spam olarak ayrıştırılması işlemi buna örnek verilebilir. Bu örnekte spam e-posta ve spam olmayan e-posta ayrıştırılacak iki sınıfı temsil eder. Veriler belli olmadığı için Naive Bayes Sınıflandırma Algoritması bu proje için uygun bulunmamaktadır.

 $P(A|B) = \frac{P(B|A) P(A)}{P(B)}$

P(A|B); B olayı gerçekleştiği durumda A olayının meydana gelme olasılığıdır (bakınız koşullu olasılık)

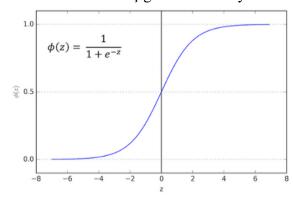
P(B|A) ; A olayı gerçekleştiği durumda B olayının meydana gelme olasılığıdır

P(A) ve P(B); A ve B olaylarının önsel olasılıklarıdır.

Şekil 23. Olasılık Temelli Çalışma

2.3. Lojistik Regresyon

Lojistik Regresyon, binary sınıflandırma problemini çözmeye yarayan bir sınıflandırıcıdır. İkili durum söz konusu olan modellerde sonuç genellikle 0 veya 1 olarak tanımlanmaktadır.

Şekil 24. Logaritmik Fonksiyon Eğrisi - Sigmoid

Bu projede True – False değerleri beklenmediği için Lojistik Regresyon Algoritması uygun bulunmamaktadır.

2.4. Desicion Tree (Karar Ağaçları)

Bir karar ağacı, çok sayıda kayıt içeren bir veri kümesini, bir dizi karar kuralları uygulayarak daha küçük kümelere bölmek için kullanılan bir yapıdır. Yani basit karar verme adımları uygulanarak, büyük miktarlardaki kayıtları, çok küçük kayıt gruplarına bölerek kullanılan bir yapıdır.

- Sayısal ve kategorik değerler işlenmektedir.
- Kayıp değerler desteklenmemektedir.
- Çok çıktılı problemleri ele alabilmektedir.
- Anlama ve yorumlaması kolaydır.
- Overfitting yaşanabilmesi mümkündür. (Budama, vs. çözümler)

En çok kullanılan karar ağacı algoritmaları:

- \rightarrow ID3
- \rightarrow C4.5
- → CHAID
- \rightarrow CART

2.5. Random Forest (Rastgele Orman)

Rastgele ormanlar veya rastgele karar ormanları, sınıflandırma, regresyon ve diğer görevler için, eğitim aşamasında çok sayıda karar ağacı oluşturarak problemin tipine göre sınıf (sınıflandırma) veya sayı (regresyon) tahmini yapan bir toplu öğrenme yöntemidir. Rastgele karar ormanları, karar ağaçlarının eğitim setlerine aşırı uyma problemlerini gidermektedir.

Karar ağaçlarının en büyük problemlerinden biri aşırı öğrenme-veriyi ezberlemedir. Rassal orman modeli bu problemi çözmek için hem veri setinden hem de öznitelik setinden rassal olarak 10'larca 100'lerce farklı alt-setler seçiyor ve bunları eğitiyor. <u>Bu yöntemle 100'lerce karar ağacı oluşturuluyor ve her bir karar ağacı bireysel olarak tahminde bulunuyor.</u>

- ✓ Rassal orman modelinde farklı veri setleri üzerinde eğitim gerçekleştiği için varyans, diğer bir deyişle karar ağaçlarının en büyük problemlerinden olan aşırı öğrenme azalır.
- ✓ Kategorik ve sayısal yapılarda çalışabilmektedir.

2.6. K-En Yakın Komşu Algoritması

k-en yakın komşuluk (KNN) algoritması, uygulaması kolay gözetimli öğrenme algoritmalarındandır. Hem sınıflandırma hem de regresyon problemlerinin çözümünde kullanılmaktadır.

Örnek veri setine katılacak olan yeni verinin, mevcut verilere göre uzaklığı hesaplanıp k sayıda yakın komşuluğuna bakılır. Uzaklık hesapları için genelde 3 tip uzaklık fonksiyonu kullanılmaktadır;

- 1) Euclidean (Öklid) Uzaklığı
- 2) Manhatton Uzaklığı
- 3) Minkowski Uzaklığı

ADIMLAR

- ✓ İlk olarak k parametresi belirlenir. Bu parametre verilen bir noktaya en yakın komşuların sayısıdır. Örneğin: k=2 olsun. Bu durumda en yakın 2 komşuya göre sınıflandırma yapılacaktır.
- ✓ Örnek veri setine katılacak olan yeni verinin, mevcut verilere göre uzaklığı tek tek hesaplanır. İlgili uzaklık fonksiyonları yardımıyla.
- ✓ İlgili uzaklıklardan en yakın k komşu ele alınır. Öznitelik değerlerine göre k komşu veya komşuların sınıfına atanır.
- ✓ Seçilen sınıf, tahmin edilmesi beklenen gözlem değerinin sınıfı olarak kabul edilir. Yani yeni veri etiketlenmiş (label) olur.

Şekil 25. Örnek Python Kodu

{'data': array([[5.1, 3.5, 1.4, 0.2], [4.9, 3. , 1.4, 0.2], [4.7, 3.2, 1.3, 0.2], [4.6, 3.1, 1.5, 0.2],

Şekil 16. Kod Çıktısı (Yüklenen Sayısal Değerler)